

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ

Η πυκναία δημιουργία των κρούσμων όπε-
απρίζην έπονε λημμάτων από την μηχα-
νοκρατίαν και, κατά τρόπον που δεν είναι
δικαίως ότι δεν είμαστε εγώ υπόρκει δευ-
τέρα γνώμη ήπια του ή νέων Ορθόδοξων.
"Υπενθρόνιες δηλ., διτή ήτοι πιθανόν διά τη
χρονιανή στοιχείων νά παραγγή ή άλλη διακό-
σμησης των περι ήμερων περιοχών.

Είπαν διτή τα δημόσια τῶν ἀρχιερέων χημι-
κῶν στοιχείων έκπονητο ἀπόκτεινε, διτή
είχαν δὲ διατάν τὴν ιδιότητα τῆς κυήσεως
και διτή διά τὴν ἀπόκτεινον κίνησην των προ-
βλέπει πᾶν δ.π. καλύνει και ωραίων ὑπάρχει
γύρω μας. "Η νεωτέρα διμερούς Φυσικής μάς
παρέχει σήμεραν πολλά μέσα, μέ τά σποια
εκκαθαρίζονται προβλήματα, δημος τό τῆς
πυραϊδας δημιουργίας. Εἰς τὴν μελέτην αυ-
τῆς δέ δικαιώσουμεν νά παρακαλεσθήσα-
μεν μέ τὴν αὐτόπτειαν τῆς μεθεμετακής ακέ-
φατης κατά πάσιν είχαν δίκαιον δυον προ-
βλέπειν τὴν τύχην δις αύτοις τῆς δημιουρ-
γίας των αύτούς, διά νά θέλουμεν και
διέλγομεν τὰ συγκεντρώματά των.

Διτή νά παρακαλεσθήσαμεν εύκολότερα
δύο διαναφέρουμεν, διτή εκθέτουμεν πολὺ¹
σύντομα τὴν αντιτικήν διερέπων τῶν διαρί-
ων. Ως εκθέτουμεν κατόπιν τὸ ζήτημα μέ-
των πιθανότητας, διά νά δεῖξουμεν τελευ-
ταῖς διτή διά τὴν λόγου τοῦ προβλήματος
δεν είναι καθόλου δραστικοί οι δικαιάμεις αι-
δονοι προσκόπουν τὴν ἀπόκτεινον κίνησην τῆς
μίης, διτή διτή νέων διατελέσθησαν δι-
νόμεις, διτή δικαιήρους διγνωσκούν εἰς τὴν ε-
παρτήμαν καθ' δύον διφορέη εἰς τὴν αύτοιν
των, είναι διαπρατήσαν νά διαφανούν εἰς τὸν
τὸν κατάλληλον πόσον και χρήνων, Ινα,
διά τὸν αυτονομένων δρόποτον και διντ-
δρόποτον πολὺ διπλαίστηται αυτομητικήν εἰς
τὴν ἀπόκτεινον κίνησην τῆς μίης, διπλαίστησαν
τὴν δικαιοσύνην και καταφεύγουν αιδονοι
δικαιούμενην και διαρρέθησαν τῶν ἐν τῷ κό-
σμῳ.

ΚΙΝΗΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ Τῶν ΛΕΙΠΟΝ

"Η κινητική θεωρία τῶν δερπίων μάς λέ-
γε διτή τὸ μόρια δι τὸ δέποτο, διτή τὸ δέποτο
διαποτέλεσμα, τὸ δέρμα, εύρισκοντα εἰς
μάς διεύλεπταν είναι δι τὸ δέποτο εἰς αιδο-

να νόμον όποκειται. Η θέσιν και δι τηγ-
της τῶν μορίων είναι διδύνατον νά προσδι-
ορισθούν εἰς τυχούσαν χρονικήν στιγμήν δι-
κριθέντες. Διτή τούτο δι προσδιορισμός των
δινάστων νά γίνη μόνον διά μᾶς διφράσσει
τιθενότητας.

Διτή νά δινόστησαμεν, δις λάβαμεν διο-
πλού μικρά δοχεῖα κλειστά πού συγκονο-
νοῦν μέ δια λεπτόν σωλήνα, και δις διο-
θεσαμεν διτή κλεισμεν μέσα εἰς τὰ δοχεῖα
απότα δύο μόνον μόρια ένος σιευδήποτε δι-
ριού. Η ἀπόκτος κινησίας των τό εάμιν
νά εύρισκωνται τώρα εἰς τὸ ένα δοχεῖο
και διτέρων νά περνοῦν εἰς τό άλλο. Αι π-
ριπτώσεις πού θέ δημιορίδησαν νά παρα-
σισθούν είναι τέσσαρες (4). Βηλαδή: α) και
τὰ δύο μόρια νά εύρισκωνται εἰς τὸ
πρώτον δοχεῖον, β) τὸ πρώτον μόριον εἰς
τὸ πρώτον δοχεῖον και τὸ δεύτερον εἰς τὸ
δεύτερον, γ) τὸ δεύτερον μόριον εἰς τὸ
πρώτον δοχεῖον και τὸ πρώτον εἰς τὸ δεύ-
τερον και δ) και τὰ δύο μόρια εἰς τὸ δεύ-
τερον δοχεῖοι.

Βλέπουμε διτή διόπι τὰ τέσσαρα απότα δι-
δεχόμενα ένα μόνον παρουσιάδει, και τὰ δι-
μόρια εἰς τὸ πρώτον δοχεῖον. Λέγουμεν τίνη
διτή δι πιθανότης νά εύρεθοιν και τὰ δι-
μόρια εἰς δια διρισμένον διόπι τὰ δύο δι-
γεία είναι 23% δι 1%. αιτό γράφεται κατ'
1/2%. "Αν τώρα τὰ δοχεῖα γίνουν τρία δι-
θανότης νά εύρεθοιν τὰ δύο μόρια εἰς δι-
διρισμένον δοχεῖον είναι 1/3=1/9. "Αν τὰ
δοχεῖα γίνουν δέκα δι πιθανότης γίνεται
1/10=1/100 και αύτω καθ' έτσι.

ΑΠΕΙΡΟΝ ΚΑΙ ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ

"Όταν διμος πρόκειται νά διπλαίστη-
τη πιθανότης συγκεντρώσεως δύο π. δι μο-
ρίων δι τὸ χώρα, τὴν θέσιν τῶν δοχείων
τὴν λεγιθέντων τὰ σημεῖα τοῦ χώρα δι-
ποια είναι δι και χαρακτηρίζονται δι π-
τερόπειρα. Άλλα δι τὴν μεθηματικήν δι-
φράσσουν δι (=ἀπειρον) διβιλαπτούμεν νά αι-
δούμεν και μόνον δι δρίσον πρός τὸ διόπι
τὸν τελεῖον δι ἀπειροπλευτας αιδεύοντες δι
διμούρη δρίζουμεν, είναι φανερόν διτή αι-
δούμεν περισσότερον διωλλητούς είναι δι
δράστες διπλαίστηρον (ἀπειρον πρόπτει δι
δράστες). "Εν πάσῃ διμος περιπτώσι: δι το-

νόης νά συγκεντρωθούν δύο μόρια θάλης, που αποτελούνται κατά τρόπον μη υποκείμενον εἰς κανέναν ιόμον, εἰς ἓν σύνοδην σημείον τοῦ χώρου ἐκφράζεται: διὰ τοῦ ἀλλαγμά-

$$\text{tac } \frac{1}{(\omega^2)} = \frac{1}{\omega \cdot \omega \cdot \omega \cdot \omega \cdot \omega} !! \text{ 'ΑΛΛΑ' }$$

καθί αἱ πράξεις μὲν τὸ διπέρον εἰναι ἀπορεῖς, δικρανίσαις καὶ ἡμίτοις δύο μόρια εἰς θέσην νά δέσπομεν εἰς αὐτῶν ἔννοιαν καθαρισμήν, διὰ τοῦτο θά περιστρέψουμεν

$$\text{μόνον εἰς τὸ } \frac{1}{\omega} . \text{ 'Η ἐκφράσις αὐτῆς, δις}$$

γνωστόν, τίθεται δημη τῷ πρός τὸ μηδέν. Δηλαδὴ ἡ πιθανότης μάλις τοντατῆς συμπεπόνθεως εἶναι μηδέν ή μὲν μόλις λόγους, οὐδὲν μέτα πιθανότης ὑπάρχει νά πραγματιστοῦμεν μᾶς τοιτούτης περίπτωσης.

"Ἐάν εἰς τὸ ἀναφερθέν περιβόλυμα εἴγουμεν δύοτα συγκονιασθέντα καὶ διατελεῖς μέσον εἰς αὐτά τρια μόρια αντί τῶν δύο, ἡ πιθανότης νά εὑρεθοῦν καὶ τὰ τρια εἰς τὸ ἓν τὰ δύο δοχείον τοιτούν εἶναι $\frac{1}{10}$. Ἐάν τὰ μόρια θάσην πέσουσαρ, ἡ πιθανότης θά γίνεται $\frac{1}{10^3}$, κ. ο. κ.

"Ἄς λειπουμένη μήδη ὧν δύον δημι εἰς 1 γραμμάτιον τοῦ διπλουστήρου χημικοῦ στοχεύει, τοῦ θερμογόνου, ωπάριους όπιρο τὰ 300 πετάκια, διεσπαμμένα μόρια. Πιθανότητα ἁ δριθμός τῶν μορίων ή διπλωμά τῆς ἐν τῷ σύμπαντι εύρισκομένης θάλης, δέν εἶναι διπλωμός εἰδότων δύοτας γίνεται, καπότιν τοῦ διαφερόντος δικτύωρα δριθμού, δημι εἴναι εὖτος διευλληπτικός μέγας καὶ σχεδόν μή πεπραγμένος. Ἔποιμεν διὰ τὴν ἐν τῇ φύσει περίπτωσιν ἡ πιθανότης συγκεντρώσεως τῆς υπαρχούσας θάλης δενναται νά γραφῇ

$$\frac{1}{\omega^6} !!!!. \text{ Ωπού δὲ } \delta \text{ ἀκθέτης αἱ εἶναι θνατοί δριθμοί}$$

δύος περάστων, τοῦ δημού τὰ μηδενια, γραφθείσαν κατά τιμέραν, θά ἀγέμεναν ἔνα διάδειρον σύγγραψαμεν. Θάσημεν δηλαδή τοις περάστων μαθηματικήν τὴν δύοταν θά ἴσταινεσθαι νά μεταφράσουμεν μὲν μόνον διεκδικούστητον διαπάνων συνταπομένη εἰς τὸ δημι εἰδότην ποτὲ πιθανότης θά ἴστηρε διὰ νά πραγματιστοῦμεν ἔνα τοιούτον διελέγουμεν. Οἱ διπλοτήρεστοι δύος τῆς πυράστης δημιουργίαν τοῦ κάδου, λέγουν δητὶ δὲ δημιούρος χρόνος εἶναι εἰς θάσην τα περιουσίαν τῆς σημερινής δραστηριτάτας τοῦ διαφανῆς τοῦ οὐρανοῦ. «Δύος έρωτούς, γοργούς ἡ καθηγητής κ. Κ. Ζέγγηλης; «Οἱ δύο διεννέπεται γ' διποτελέσουν μετάλλια διηνομούσαι; Τὰ πεμφάρια τῶν μετάλλων μετανομάσουν μηρούσιοι, οἱ πηλοὶ καθαρίζουσι διεννέπεται τοῦ καλλιτέχνην; Αποτελούν κάποια. Σπουδαῖα. «Όσουν ἡ τέρτη εἰς τὴν δημιούριαν τῶν αἰγαίων τὰ προσαρμόση κάποιοι καπολλήλαι,

καὶ διποτελέσουν τότε μίαν μπλήν διλγότονον μελερδίσιον, ή ἔνα πρωτόγονον μηρόνημα, ή ἔνα δέρσατον καλύπτογόνμα. «Ἔνα τοιτούτοις πρωτόγονον μικροσκοπικὸν ἀργαντούμενον⁽¹⁾.

Ἄς θεωμεν δημος τι λέγει ὧν" αὐτοῖς ὁ μαθηματικὸς ὄπολογοιμός. "Ἐάν ληφθῇ ὧν" δριθμόν, δριθμός μάγια χρονικῶν διάστημά (δημερον κατά τοῦ δημούς, οἱ δημοί διεχοντα τὴν θάλην δίδικον), τότε ἡ λόγια τοῦ προδιλήτης θύλασσα, νά δισταυτισθῇ διε τέλη; Είδουμεν δην διὰ τυχερόν μηρούσην στηγμήν η πιθανότης ὄπολογίαςτα: εἰς $\frac{1}{\omega^6}$.

Δημος δὲ δικθέτης αἱ δύο εἶναι μην δημερος, εἶναι δημος ίνας πολὺ μεγάλος δριθμός. "Ἐάν λοιπὸν λέθαισμεν ὧν" δριθμόν καὶ τῶν χρό-

νων, τὸ κλάσμα πρέπει νά γραφῃ $\frac{1}{\omega^6}$.

"Ἐλαπτώνεται δηλαδή δὲ δικθέτης τοῦ παρανοματοῦ μάλις κατὰ μονάδα καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν διάδημη κατά τὴν δημούς διε διεχθέμεν τὸ διαφρον τῆς θάλης. "Ἄλλα εἶναι προφανές, δητὶ καὶ τότε τὸ κλάσμα δικαστικούσθε νά λειπουμεν μὲν τὸ μηδέν.

ΑΠΙΘΑΝΟΣ ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ

"Ἐάν δημος, παρ' δημούς τοῦς μαθηματικούς ὄπολογοιμάδος, δημέναις νά διεχθέμεν δημος δημηποτε τὸ πεταγμένο τυχερόν μιας τοντατῆς συγκεντρώσεως καὶ τότε τὸ προδιλήτημα δέν δην καθιστετο διλγότερον πολέπλοκον καὶ διεκπειδυτον διετο προκειμένου περὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἦν ἡ εἰς τυχερόν στηγμήν συγκεντρώσεως τυχερόν εἰς τι σημειον τοῦ χώρου δέν δημέναις δην δημέναις τὸ καθιστετο διεκπειδυτο δημοτον καὶ γίνεται δημητηκή (δη διπλερέπεται εἰς τὴν εἰδενην αὐτῆς περίπτωσην δη μηδένισμεν, η περιστών διεπειρεται εἰς τὴν εἰδενην αὐτῆς περίπτωσην δη μηδένισμεν). Καὶ τοῦτο δέ δην δέν δημέναις νά δημητημέναις τὴν γενικές λεγούσουσ τὸ τῆ φύσης τῶν δημούσων τῶν διεφρον της συγκεντρώσεως τῆς θάλης καὶ διεργατας, ποι εἶναι δημοσ τοῦ σημειον τοῦ δημούρου δημοδηματοκού δημοστος καὶ διεδηλώσι δια τοῦ μη δημητημένοι γαρακήροις δηλον τῶν φυσικῶν φαινομένων⁽²⁾.

Είναι εδοκολον λοιπὸν δὲ δικθέτους ποι

(1) Κ. Ζέγγηλης: "Ἄπα τὴν ζωὴν καὶ τὴν φύσην Λέρου" 1931. σ. 138.

(2) Γ. Καρυγκόφης: "Φυσιογνωμία. Λέρου" 1937. σ. 43-44.

γνωστών μαθημάτων να δινούσουν ότι
διαδικτυωτοί γεγάδων, ταῦτα καὶ οὐ δι-
λέγοντα να διεπιφανεῖσθαι τὸν φρεσκάτην

τοῦ αἰλαντούτος ¹, τοῦ διαδικτυωτού

ομοίως τοῦ χρόνου καὶ τοῦ φύλλουν γάρ
φρεσκῶν ἡ εἰδήση συγκεντρώσεως θάλας,
προστιθήσα με τὰ διεπιφανεῖσθαι τῆς ἐπι-
στήμης ἡ πράξις, οὐδὲν οὐ διο τοποτε
πεπερασμένον, τὸ εἴλοτον πεπερασμένον
θα λανθάνει τρέψει τὸ μόδιον.

Αλλ' εὖτος καὶ μόνον ἡ αἰδή συγκεντρώ-
σεως τῆς θάλης τρόπος διεπιφανεῖσθαι τὸν οὐρα-
νον σπαρτίνων ήταν συνιστώσατο εἰς ἀπόδη-
μονήν ἡ περιφέρεια τῆς θάλης πάρει, έρι-
γγίσαντα εἰδῶν εἶναι ἀδύνατον, εἰσελθε-
ντεῖσθαι τὸν θάλαττον νὰ ἔχουμε τὸ αιματέρω-
σαντα προσωπίουν περὶ τὴν διαταραχήσεων,
εἰς ἀποφασίαν τῆς γῆς διὰ τῶν πολυ-
πονητῶν καὶ πολυαρθρίνων δρύσιν δι-
νεται τὸν θάλαττον, τὸν χάρβαν, τὸν θαρρόν,
τὸν ποταμόν, ληρών καὶ διαταραχὴν τῆς
ζευγροσύνης πίνει, μόνον οὐ μέρι τοντανο-
νά διπλώσει. «Ἄν δέ τρόπος ποτότος ληρῆται
τὸ θάλαττον, θανατάτη διαπεράσθαι διατάξεις
τῶν διαρρύσαντων καὶ οὐδεῖς πάντα δρυγοτάξεις
μόνον καὶ οἱ μαστητρούσιδες κατεπείλουσαν
διπλώσεις τὸς θημητού τοῦ δρυγοτάξεως δι-
πλώσεων, δια τοῦ της συμπεράσεως
εἰδῶν τῆς συντελεσθεμένης διπλώσεως τῆς
περιποντικής διπλώσεως, εἴτε τοῦ Λαζίου, ἢ
τῆς γῆς τῆς διπλώσεως τοῦ επιφανείαν εἰ-
κανίαν τοῦ παταράτορον να επιφανεῖται
καὶ ὁ Planck λύρος. «Συρρέσθαι μὲν οὐδεῖς διπλώση τὸς θημητού μός
διπλώσεων ἡ διπλήθη φυσική διπλώση, εἰς δι-
πλώσειν τῶν φυσικῶν οὐρανοῦ περιπορχεῖ
διπλώσις, συνταραπήτη... καὶ διὰ τῆς οὐρα-
γούς, καὶ συνταραπήτης διπλώσης τῶν φυσι-
κῶν φυσιοτάξεων διπλώσθαι εἴπονται νὰ διπλώ-
σειν διπλώσεις, καὶ περιποτάρον τοῦ τὸ
ερότος τῆς οὐπέρα τῶν φύσεων δραματική πε-
περασμένη διπλώσια»².

ΑΛΛΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Οὐδεμία λατόν πεπονήσης ὑπέρηψε κατὰ
τὴν διπλώσην τῆς συγκεντρώσεως τῆς θάλης
κινητικήν θάλης πρὸς διπλώσειν τῶν ποτ-

Ο. M. Planck: Religion und Naturwissenschaft. Leipzig 1938 ed. 27-38.

λογιδῶν, ἀπλανῶν καὶ λατόν περιστασῶν απ-
μένων. Παρέβαστος δημος θεατέμενος τον
διπλώσεων εἰς τὴν διπλάσιαν εἰσήγησην τῆς
καθημερινῆς μητρὸς εἰς τούτην λαρυγγούσην
διπλώσεως. Πρόσκαιοι περὶ τῆς τούτης
τοῦ γυναικής πλειάρχης καὶ τῶν μαστητρώδων
ταυτογενῶν περιφέρειας η διπλαία εἶναι με-
ρική περιπέτεια τῆς παγκοσμίου θάλαττος
εἴλερη τῆς παγκοσμίας θάλαττος, γράμμη ἡ
καθηγητής η Λαζαρίδης, δὲν καταφέρειται μά-
κρι τούτη νὰ διεγέρῃ διμόνιος εἰδῶν πεπερ-
ασμένη τοποτελεστής μεταβολῶν εἰδῶν μεταβολής
μαστητρώδων η φύσις αὐτῆς³.

Οι δύο θλυπτικῶν ποιησίων δράματα
τοῦ δράστη τοῦ πρόδρομού της περιφέρειας μεταβολής
τῆς περιφέρειας με τὴν διπλώσειν τοῦ ποτού
ποτῶν δίλλων οὐτοὶ καὶ εὐθέτη διπλώσεις εἰς δι-
λλων διπλώσεων, οὐτοὶ δέ τοι διπλώσεις τῆς
γυναικότητος τῆς περιφέρειας.

Τὴν διπλώσην δύος διμόνων περιφέρεια-
κής καὶ διπλάσιας τῆς διπλάσιας μόνον εἰς
τὸν περιπέτειαν διμόνων σπαρτίνων τοῦ
περιφέρειαν διπλώσεων διπλώσεις συνοργής μεταβολής
των προκειμένων δύοντας επει τῆς γῆς εἰς
τὴν διπλώσειν διπλώσεων διπλώσεων εἰς τὰ
διπλώσεων εἰς αὐτῆς πολυαρθρίνων γε-
μικής οὐσίας, δέν διπλώσεις η διπλώσειν
τούς νὰ διεγύρη τὴν συγκεντρώσεων καὶ
διπλώσεων τῆς θάλης, τοῦ τοῦ διπλαίου
τοῦ τοῦ εἰδήσην τῆς. Διπλό τόντο εἰς διπλώ-
σειν διπλώσεων διπλώσεων διπλώσεων, ιδρυγμὸς της
περιπέτειας τοῦ ποτού πρὸς διπλώσεων τοῦ
γρήγορα διπλῶν τὴν διπλώσειν τῆς γῆς
με διμόνων διπλώσεων τοῦ περιφέρειαν δι-
πλώσεων δίλλων τοῦ διπλώσεων διπλώσεων
εἰς αὐτῆς διπλώσεων διπλώσεων διπλώσεων.

Τόπος θάλης η μαστητρώδης αὐτὴ διπλώ-
ση τῆς περιφέρειας καὶ τὸ τόπος δίλλων δι-
πλώσεων διπλώσεων καὶ διπλώσεων τοῦ τοῦ
διπλώσεων τῆς γῆς διπλώσεων διπλώσεων
μόνον τοποθετεῖσθαι τοῦ διπλώσεων διπλώσεων
εἰς διπλώσεων διπλώσεων, εἰς διπλώσεων δι-
πλώσεων τῶν περιφέρειαν διπλώσεων τοῦ διπλώσεων
εἰς διπλώσεων διπλώσεων τῆς περιφέρειαν διπλώσεων

1. 03

(1) Α. Λαζαρίδη : Μεθύσατο Φεντάλ, Αθή-
να 1942 τόμ. A' σ. 163.

